

Πότε και πῶς συνεδυσάσθησαν τὰ δύο ὀνόματα, ἄδηλον, ἀλλὰ τὸ γεγονός ὑποδεικνύει ὅτι τὰ φύλα ἦσαν συγγενῆ. Οἱ δὲ Λυδοὶ οὐδέποτε ἐγένοντο ναυτικοί. Δὲν συγκαταλέγονται ὑπὸ τῶν αἰγυπτιακῶν μνημείων μεταξύ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης τὰ ὅποια ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὁρμώμενα ἐστράτευσαν περὶ τὰ μέσα τῆς δευτέρας πρὸ Χριστοῦ χιλιετηρίδος κατὰ τῆς Αἰγύπτου· ἀπασχολημένοι δὲ εἰς τὰ ἐνδότερα οὐδὲ τοῦ τρωικοῦ πολέμου μετέσχον (1).

Ἐν τούτοις Φρύγες καὶ Λυδοὶ δὲν ἔμειναν ἄσχετοι πρὸς τοὺς Ἀρίους τῆς Ἑλλάδος. Πολλὰ ἀναγόμενα εἰς τὸ θρήσκευμα καὶ τὴν ποίησιν ἐθρουλοῦντο ὡς ἐκεῖθεν ἐνταῦθα ἐπελθόντα. Ὁ δὲ Πέλοψ ὁ υἱὸς τοῦ Ταντάλου καὶ ἀδελφὸς τῆς Νιόβης, ὅστις ἐγένετο ἐπώνυμος τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀρχηγέτης τῶν Ἀτρειδῶν, ἐκ τῆς περὶ τὸ Σίπυλον χώρας ἐλέγετο ἐπελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ ἑκατονταετηρίδι ὁ βασιλεὺς τῶν Λυδῶν Γύγης ἔπεμψεν εἰς Δελφοὺς τὰ πλούσια ἐκεῖνα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀναθήματα, ἅτινα ἐθαύμασεν ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας· ἔτι δὲ πρὸ τοῦ Γύγου εἰς τῶν τελευταίων βασιλέων τῆς Φρυγίας, Μίδας καλούμενος, ὅπως ὁ τοῦ ἀρχηγέτου αὐτῶν υἱός, ἀνέθηκεν εἰς τὸ αὐτὸ ἱερὸν τὸν θρόνον αὐτοῦ «ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκαζε, ἐόντα ἀξιοθέτον».

Ἄλλὰ παρεκτός τῶν Ἀρίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας ἐκοινωνήσαν πρόπαλαι πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος καὶ Φοίνικες καὶ Αἰγύπτιοι.

Οἱ Φοίνικες εἶλκον τὸ γένος ἐκ τῶν Κουσιτῶν, τῶν ἀποτελούντων ἓνα τῶν κλάδων τοῦ μεγάλου τῶν Σημιτῶν οἴκου. Ἀναχωρήσαντες ἐκ τοῦ ὄροπεδίου Παμῖρ πρὸ τῶν ἄλλων ὁμοφύλων οἱ Κουσιταὶ προαιμώτερον κατέλιπον τὸν νομαδικὸν βίον καὶ ἔδρεψαν τοὺς καρποὺς τῆς ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ἧς πρῶτιστος ὄρος εἶναι ἡ καθεστηκυῖα δίαιτα. Τρεῖς τῶν κυριωτέρων κουσιτικῶν ἐθνῶν κατεστάθησαν περὶ τὸν Περσικὸν κόλπον. Οἱ Κίσιοι τοῦ Ἡροδότου, οἱ Κοσσαῖοι τοῦ Ἀρριανοῦ ἰδρῦθησαν εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Τίγρεως ὄρεινὴν χώραν. Παρὰ τὸν κάτω Τίγριν καὶ Εὐφράτην κατεστάθησαν οἱ Κουσιταὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀπετέλεσαν βραδύτερον τὸ ἐπικρατέστερον στοιχεῖον τοῦ χαλδαϊκοῦ πληθυσμοῦ. Οἱ δὲ πρόγονοι τῶν Φοινίκων καταλαβόντες κατ' ἀρχὰς τὰ παράλια τοῦ Περσικοῦ κόλπου ἀπεδήμησαν ἐκεῖθεν κατόπιν καὶ κατῴκησαν ἐπὶ τέλους παρὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Οἱ Φοίνικες εἶναι τὸ πρῶτον γνωστὸν μέγα ἐμπορικὸν καὶ ναυτικὸν τοῦ κόσμου ἔθνος. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ ὅσαι ἔφερον πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τῶν ἐμπορείων τῆς Ἰνδικῆς, τῆς Βακτριανῆς, τῆς Χαλδαίας, τῆς Ἀραβίας καὶ τῶν περὶ τὸν Καύκασον χωρῶν ἀπέληγον εἰς τὰς δύο αὐτῶν πόλεις Σιδόνα καὶ Τύρον, αἵτινες δὲν ἐβράδυναν νὰ κατισχύσωσιν ὅλων τῶν λοιπῶν. Ἐνῶ δὲ κατέλαβον τοὺς κυριωτάτους πόρους τῶν ποταμῶν καὶ τοὺς εὐβατωτάτους αὐλῶνας τῶν ὀρέων τῆς Ἀνατολῆς, ἐρρίφθησαν συγχρόνως εἰς τὴν θάλασσαν, πελαγοδρομήσαντες ὅσον οὐδὲν ἄλλο ἔθνος μέχρι τῆς 15 ἑκατονταετηρίδος πρὸ Χριστοῦ καὶ παρέκαμψαν τὴν Εὐέλπιν ἄκραν πλέον ἢ δισχίλια ἔτη πρὸ τοῦ Βάσκου Δεγάμα.

καὶ οὗτος (Τυρσηνοὶ ἐκ τοῦ *τύρσις*, λατ. *turris*—πύργος σημαίνει πιθανῶς ὅ,τι καὶ Πελασγὸς καὶ *Κρής* (Κρήτες Πυργῖται. Ἡσύχιος). Τὸ αὐτὸ δὲ φαίνεται δηλοῦν καὶ τὸ ὄνομα *Φρύγες* ἢ *Βερίγες*. Οἱ Ἕλληνες ἐκάλεσαν Τυρσηνοὺς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Τρούσκους ἢ Ἐτρούσκους, διότι ὁ λαὸς οὗτος ἔκει χώραν ἰταλικὴν οἰκουμένην πρότερον ὑπὸ *Οὐμβρων*, λαοῦ ἰταλοπελασγικῆς καταγωγῆς (2). Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ τρωικοῦ πολέμου δὲν εἶχεν ἔτι καταλάβει τὴν Μαιονίαν ὁ θρηκτικὸς λαὸς τῶν Λυδῶν ὅπως οὔτε τὴν *Ἀσκανίαν* οἱ *Θυνοὶ* ἢ *Βιθνοὶ*. Οἱ λαοὶ οὗτοι μετὰ τὰ τρωικὰ μετενάστευσαν εἰς τὴν μ. Ἀσίαν· διὰ τοῦτο εἶναι ἄγνωστον εἰς τὸν Ὅμηρον τὸ ὄνομα τῶν Λυδῶν καὶ τῆς πρωτεύουσός τῆς αὐτῶν *Σάρδεων*.

